

Nr 223.

Av herr Rosén, om åtgärder för riksdagskostnadernas nedbringande.

Riksdags- och revisionskostnaderna, som år 1921 uppgingo till 4,333,629 kronor 82 öre, utgjorde för budgetåret $\frac{1}{7}$ 1923— $\frac{30}{6}$ 1924 kronor 3,132,032: 84 och för budgetåret $\frac{1}{7}$ 1924— $\frac{30}{6}$ 1925 kronor 3,209,126: 59. Större delen av den betydande minskningen av kostnaderna från 1921 till de båda sistnämnda budgetåren har föranletts väsentligen genom minskade trycknings- och häftningskostnader. På detta område hava utgifterna nedbringats med mer än en halv miljon kronor, huvudsakligen genom tryckets begränsning.

Då det synes vara angeläget att på olika områden en undersökning må komma till stånd i syfte att, i den mån så befinnes möjligt, begränsa statens utgifter, har jag ansett mig böra fästa kammarens uppmärksamhet på behovet av åtgärder i antydd riktning i fråga om kostnaderna för riksdagen.

Beträffande möblering o. d. i kamrarnas och synnerligast utskottens lokaler torde kunna fastslås, att den enkelhet, som där råder, äger sin motsvarighet inom ytterst få av statens ämbetsverk. På detta område torde sparsamheten knappast kunna drivas längre, än hittills varit fallet.

Däremot kan ifrågasättas, huruvida icke antalet befattningshavare borde kunna i vissa fall reduceras. Detta gäller icke blott utskottens personal utan även kamrarnas. Särskilt synes böra tagas under överbägande, huruvida det är nödvändigt att redan från riksdagens början anställa ett så stort antal stenografer som nu är fallet. I första kammaren anställas omedelbart efter riksdagens öppnande 3 förste stenografer och 14 stenografer, ehuru under den första tiden, med undantag för remissdebatten, högst få sammanträden med långvariga debatter förekomma.

Även i vissa andra avseenden torde en närmare undersökning giva vid handen, att åtgärder i sparsamhetsfrämjande riktning äro möjliga att genomföra.

På grund av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att första kammaren måtte för sin del besluta, att riksdagen skall genom delegerade, utsedda på sätt vederbörande utskott kan finna skäligt föreslå, verkställa en undersökning

rörande de åtgärder, som kunna och böra vidtagas för riksdagskostnadernas nedbringande, samt därom framlägga förslag.

Stockholm 1 februari 1926.

Gustav Rosén.
